

Ένα 16χρονο αγόρι από την Ουκρανία αποκαλύπτει τι έζησε για 90 ημέρες στα χέρια Ρώσων

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα](#)

Ο Vladislav Buryak κρατήθηκε για 90 ημέρες και περιγράφει ανθρώπους που ούρλιαζαν και ένα δωμάτιο με κηλίδες αίματος και εμποτισμένους επιδέσμους

Ένα 16χρονο αγόρι από την Ουκρανία περιέγραψε πώς κρατήθηκε όμηρος από Ρώσους στρατιώτες για 90 ημέρες, καθώς άκουγε άλλους κρατούμενους να βασανίζονται σε ένα κοντινό κελί.

Ο Vladislav Buryak χωρίστηκε από την οικογένειά του στις 8 Απριλίου, ενώ προσπαθούσε να διαφύγει από την πόλη της Μελιτόπολης. Απελευθερώθηκε μετά από πολύμηνες διαπραγματεύσεις μεταξύ του πατέρα του, Oleg, τοπικού Ουκρανού αξιωματούχου, και Ρώσων στρατιωτών, οι οποίοι ήθελαν να ανταλλάξουν τον Vladislav με ένα άτομο που ενδιέφερε τον ρωσικό στρατό.

Η γλαφυρή αφήγηση του Vladislav στην εφημερίδα «Guardian» είναι μια απεικόνιση βίαιων ανακρίσεων, όπως γράφει η εφημερίδα, που περιλαμβάνουν βάνουσους ξυλοδαρμούς και επιβεβαιώνει άλλες αναφορές για κακομεταχείριση κρατουμένων από τις ρωσικές και φιλορωσικές αυτονομιστικές δυνάμεις. Είναι μία από τις περίπου 500 περιπτώσεις πολιτικών ομήρων, των οποίων οι πληροφορίες έχουν συγκεντρωθεί από το Κέντρο για τις Πολιτικές Ελευθερίες στην Ουκρανία, συμπεριλαμβανομένων πολλών άλλων νέων ανθρώπων, αν και η οργάνωση λέει ότι αυτές οι μαρτυρίες πιθανόν να είναι η κορυφή του παγόβουνου.

Σε συνέντευξή του ο Vladislav περιέγραψε τη μακρά δοκιμασία του και το πώς τον πήραν από μια αυτοκινητοπομπή οχημάτων.«Είχαμε φύγει από τη Μελιτόπολη για τη Ζαπορίζια στις 9 το πρωί», είπε, καθισμένος δίπλα στον πατέρα του. «Γύρω στις 11:00 μας σταμάτησαν στο σημείο ελέγχου, όπου Ρώσοι στρατιώτες άρχισαν να ελέγχουν τα έγγραφα. Με ρώτησαν αν είχα βιντεοσκοπήσει το σημείο ελέγχου και απαίτησαν να τους δώσω το τηλέφωνό μου. Στη συνέχεια βρήκαν ένα βίντεο στο κινητό μου, στο οποίο υπήρχαν Ρώσοι στρατιώτες που μιλούσαν για το πώς δεν ήθελαν να πολεμήσουν. Αυτό τους εξόργισε και ένας στρατιώτης με πολυβόλο με σημάδεψε και μου είπε ότι έπρεπε να τον ακολουθήσω. Τότε ήταν που ανακάλυψαν ότι ήμουν ο γιος ενός τοπικού αξιωματούχου και πολύτιμος ως όμηρος», αναφέρει ο ίδιος.

Ο Vladislav είπε ότι τον μετέφεραν σε μια τοποθεσία που χρησιμοποιείται ως φυλακή στη Βασιλίβκα, όπου κρατήθηκε για περισσότερες από 40 ημέρες σε ένα μόνο κελί πριν μεταφερθεί σε ένα ξενοδοχείο για τον τελευταίο μήνα της αιχμαλωσίας του.

«Με έβαλαν να δουλεύω πλένοντας το πάτωμα του δωματίου, που χρησιμοποιούσαν για τις ανακρίσεις, καθαρίζοντας τα δωμάτια των αξιωματικών και πετώντας τα σκουπίδια. Το κελί όπου με κρατούσαν ήταν λίγα μέτρα από το σημείο όπου έκαναν τις ανακρίσεις. Άκουγα ανθρώπους να φωνάζουν και όταν καθάριζα το δωμάτιο έβλεπα κηλίδες αίματος. Επειδή μπορούσα να κινούμαι όταν καθάριζα τα κελιά, είχα μερικές φορές την ευκαιρία να δω τι είχε συμβεί στους ανθρώπους και μπορούσαν μερικές φορές να μου μιλήσουν για ένα λεπτό περίπου όταν οι φρουροί δεν παρακολουθούσαν», αποκαλύπτει ο ίδιος.

Ο Vladislav περιέγραψε το δωμάτιο όπου γίνονταν οι ανακρίσεις: «Υπήρχε ένα μεταλλικό τραπέζι και δύο καρέκλες. Η μία ήταν για το άτομο που ανακρινόταν και η άλλη για το άτομο που κρατούσε σημειώσεις. Υπήρχαν κηλίδες αίματος και εμποτισμένοι επίδεσμοι. Μπορούσα να ακούσω και την ανάκριση, τουλάχιστον, τρεις φορές την εβδομάδα. “Έχετε όπλα; Ποιος άλλος έχει όπλα;”, ρωτούσαν. Οι άνθρωποι που βασανίζονταν, φώναζαν δυνατά. Ξυλοκοπούνταν και βασανίζονταν με ηλεκτροσόκ. Αν κάποιος δεν έλεγε κάτι, τα βασανιστήρια συνεχίζονταν, μερικές φορές για αρκετές ώρες. Κανείς δεν μου είπε ποτέ γιατί με κρατούσαν, αλλά υπέθεσα ότι ήταν για να με ανταλλάξουν».

Όσο ο Vladislav κρατούνταν, ο πατέρας του διαπραγματευόταν με τους Ρώσους για να εξασφαλίσει την απελευθέρωση του γιου του.

Ο απολογισμός της οικογένειας Μπουριάκ επιβεβαιώνει άλλες αναφορές για βασανιστήρια, συμπεριλαμβανομένης μιας έκθεσης του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη, η οποία ανέφερε ότι βρήκε αξιόπιστες αποδείξεις για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που διαπράχθηκαν από τις ρωσικές δυνάμεις κατά τη διάρκεια της εισβολής στην Ουκρανία.

Η έκθεση τεκμηριώνει, επίσης, την ανακάλυψη μιας «σειράς θαλάμων βασανιστηρίων, που χωρίζονται από τσιμεντένιους τοίχους σε ένα θερινό στρατόπεδο στη Μπούτσα, έξω από το Κίεβο, συμπεριλαμβανομένου ενός δωματίου, που φαινόταν να χρησιμοποιείται για εκτελέσεις, με τρύπες από σφαίρες στους τοίχους. Σε ένα άλλο δωμάτιο, όπου οι εμπειρογνώμονες είπαν ότι υπήρχαν ενδείξεις βασανιστηρίων και waterboarding, βρέθηκαν πέντε νεκροί άνδρες καλυμμένοι με εγκαύματα, μώλωπες και αμυχές».

Πηγή: [skai.gr](https://www.skai.gr)